

шихте ли съ паритѣ? А тѣ все пишатъ, пишатъ, бързо смѣтатъ. Нѣкои отъ васъ казватъ: Господи, всичко е добро въ този свѣтъ, но ние сме много бѣдни. И всички днесъ все парици искатъ отъ Христа. Въ църквата като отидешъ, пари искатъ; кждѣто и да отидешъ пари и все пари ти искатъ, и ние вече сме се убѣдили, че не можемъ безъ пари. Дѣйствително, тѣй както сме направили живота си, тѣй е, но трѣбва да внесемъ въ него единъ новъ елементъ — да внесемъ Божествената Любовь въ сърцата си, да направимъ паритѣ слуги на Любовта, да видимъ, какъвъ ще бѣде резултатътъ. До това врѣме, паритѣ нека седятъ на мѣстото си.

Днесъ, като отидешъ при нѣкой търговецъ и извадишъ кесията си, той кава: азъ имамъ довѣрие въ тебе, честенъ човѣкъ си. Имашъ ли кхща, честенъ човѣкъ си; имашъ ли ниви, честенъ човѣкъ си. Казвамъ: довѣрие иматъ на кесията ти, на кхщата ти, на нивитѣ ти, но не и на тебе, а щомъ изгубишъ нивитѣ си, кхщитѣ си, никой нѣма довѣрие въ тебе. Тогава нѣкой дойде, казва: азъ вѣрвамъ, че ти си добъръ християнинъ. Защо си добъръ? Защото си богатъ.

Сега Христосъ задава въпроса: какво мислятъ хората за мене, кой съмъ? Защо ме обичате, затова, че ви давамъ всичкитѣ си блага, или малко по-друго-яче? Питамъ ви и азъ: защо обичате Господа? Защо Му се молите всѣки день? — За парички — нищо повече! Азъ бихъ желалъ да срещна нѣкой, който се моли безкористно. Нѣкоя мома е горда, но възлюбениятъ ѝ я разлюби. Тръгва тя тогава по църкви, моли се пали свѣщи. Защо?